U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **A. G.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2020, čj. OAM-1065/ZA-ZA11-D07-2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 5. 2020, čj. 34 Az 8/2020-35,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené opatrovnici Mgr. Heleně Pindejové, advokátce se sídlem Příkop 834/8, Brno, **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobou u Krajského soudu v Brně (dále „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále „zákon o azylu“), řízení o žádosti zastavil a určil, že státem příslušným k posouzení podané žádosti je Španělské království. Krajský soud žalobu shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud mu proto 30. 6. 2020 zaslal poučení o složení senátu spolu s *Potvrzením o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*. Tuto zásilku se však stěžovateli na adresu uvedenou v kasační stížnosti (PoS Zastávka) nepodařilo doručit, podle informací uvedených poštovní doručovatelkou si ji stěžovatel ani ve lhůtě 10 dní nevyzvedl na poště, kde byla uložena. Jelikož po marném uplynutí této lhůty nebylo možno zásilku vhodit do poštovní schránky, vrátila se Nejvyššímu správnímu soudu.

[3] Nejvyšší správní soud proto prověřoval místo aktuálního pobytu stěžovatele. Z elektronické evidence žadatelů o mezinárodní ochranu zjistil, že adresa uvedená stěžovatelem na kasační stížnosti je poslední evidovanou adresou jeho pobytu. Dále se tedy Nejvyšší správní soud dotázal Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, zdali stěžovatel v PoS Zastávka nadále pobývá. Z odpovědi na tento dotaz vyplynulo, že stěžovateli byly 24. 7. 2020 ukončeny služby v PoS a byl vyřazen z evidence z důvodu svévolného odchodu, neboť dne 25. 6. 2020 z PoS Zastávka odešel na základě

dlouhodobého opuštění střediska ve smyslu § 82 odst. 3 zákona o azylu. Při odchodu z PoS Zastávka stěžovatel uvedl jako novou adresu pobytu T. 20/1464, P. 7, přičemž tuto adresu ani Ministerstvo vnitra, ani Policie ČR neověřovaly. Nejvyšší správní soud následně stěžovateli opakovaně dne 20. 8. 2020 (běžnou zásilkou) a 9. 9. 2020 (s doručením do vlastních rukou) zaslal potvrzení na adresu uvedenou Správou uprchlických zařízení MV, avšak ani na této adrese si zásilku ani nepřevzal, ani si ji následně nevyzvedl na poště, kde byla uložena po dobu 10 dní. Podle informací uvedených poštovní doručovatelkou nebylo možno po marném uplynutí této lhůty zásilku vhodit do poštovní schránky, vrátila se proto Nejvyššímu správnímu soudu.

[4] Nejvyšší správní soud se tedy následně obrátil na žalovaného a Ředitelství služby cizinecké policie s dotazem o aktuálním místě pobytu stěžovatele. Jak žalovaný, tak Ředitelství služby cizinecké policie sdělili, že aktuální (poslední) nahlášenou adresou stěžovatelova pobytu je PoS Zastávka. Ačkoliv z výpisu z evidenční karty žadatele o azyl nevyplynulo, že by se stěžovatel do PoS Zastávka vrátil, Nejvyšší správní soud potvrzení stěžovateli na tuto adresu opět dne 19. 10. 2020 zaslal. Ani v tomto případě si stěžovatel zásilku nepřevzal a nevyzvedl. Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že z azylové evidence je patrné, že stěžovatel v posledním roce při opakovaných propustkách z PoS Zastávka udával jako adresu dočasného pobytu P. 1186/6, P. 4. Na tuto adresu se mu však pokusil doručovat již krajský soud, avšak rovněž neúspěšně. Není zároveň patrné, že by na této adrese měl v současné době stěžovatel pobývat, a takovou informaci Nejvyššímu správnímu soudu nesdělily ani dotázané správní orgány vč. žalovaného. Ani stěžovatel sám od okamžiku podání kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu nesdělil jinou než dříve uvedenou adresu svého pobytu, ani s ním žádným jiným způsobem nekomunikoval.

[5] Za této situace Nejvyšší správní soud usnesením ze 7. 12. 2020, čj. 8 Azs 66/2020-34, ustanovil pro řízení o podané kasační stížnosti podle § 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení § 64 s. ř. s., stěžovateli opatrovnici z řad advokátů, Mgr. Helenu Pindejovou.

[6] Nejvyšší správní soud se následně zabýval tím, zda jsou splněny procesní podmínky stanovené pro meritorní projednání kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že tomu tak není.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon*.

[8] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu *soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).*

[9] K podmínkám postupu podle citovaných ustanovení se Nejvyšší správní soud již opakovaně vyjadřoval. Např. podle rozsudku ze dne 14. 8. 2009, čj. 8 Azs 21/2009-91, vychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. Dále v rozsudku ze dne 26. 5. 2005, čj. 7 Azs 271/2004-58, č. 707/2005 Sb. NSS, vyslovil, že „*nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) je dána jen tam, kde* […] *soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele* […] *a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích* […] *pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý.*“ Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt žadatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit.

[10] Nejvyšší správní soud dne 12. 1. 2021 opětovně provedl lustraci stěžovatele v elektronické evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu a také v centrální evidenci vězněných osob. K pobytu stěžovatele však žádné nové informace nezjistil. Nejvyšší správní soud provedenými dotazy využil dostupné možnosti, aby bylo zjištěno aktuální místo pobytu stěžovatele. Přesto se současné místo jeho pobytu nepodařilo zjistit. Na adrese uvedené stěžovatelem v kasační stížnosti, která je zároveň jeho poslední evidovanou adresou v evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu, stěžovatel podle sdělení Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra nepobývá, neboť mu zde byly ukončeny služby ke dni 24. 7. 2020 po svévolném opuštění střediska. Na adrese, kterou při odchodu ze zařízení stěžovatel uvedl jakožto adresu pobytu (T. 20/1464, P. 7), si stěžovatel rovněž poštu nepřebírá, a nepřebírá si ji ani na poště po zanechání výzvy k převzetí zásilky v místě pobytu uvedeném při opuštění PoS Zastávka. Z informací dostupných Nejvyššímu správnímu soudu tedy není patrno, na jaké adrese stěžovatel aktuálně pobývá.

[11] Protože jsou splněny podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

[13] Ustanovené opatrovnici soud nepřiznal odměnu za zastupování stěžovatele, neboť v řízení neučinila žádný úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. ledna 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu